

findes til de store grønlandske Samlinger, og heller ikke til de mange Genstande, som er indsamlet af den danske Kystbefolkning; næsten hele Redningsvæsenets Samlinger er magasineret; det samme gælder Samlingerne fra Sønderjylland, og til den danske Orlogsflaade er der kun et eneste, aldeles overfyldt Rum. Naar Forholdet er dette, hvad er da mere naturligt, end at stille de fornødne Lokaler til Raadighed for Museet? Jeg henstiller derfor til den højtærede Forsvarsminister, at Fællesudvalgets Andragende imødekommes, altsaa at Kronborg rømmes for Soldaterbelægning, og at selve Slottet og Omgivelserne fredes, saa det vedblivende kan staa som et smukt, nationalt Minde om Fortiden.

Haurum: I Aftes, da det ærede Medlem Hr. Hedegaard havde Ordet, udtalte han en Beklagelse over eller var i hvert Fald utilfreds med, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg havde betegnet Socialdemokratiet som et folkeligt Parti. Jeg er vel slet ikke forbavset over, at det ærede Medlem Hr. Hedegaard indtager dette Standpunkt, at han vil søge at frakende Socialdemokratiet det alsidige Præg, som det har faaet gennem det Arbejde, det har udført. Det er den gamle Historie om igen, at visse Partier her i Landet vil tilegne sig Eneretten, en Slags Patent paa at være de eneste folkelige, Fædrelandsvennerne, eller hvad man nu skal kalde det. Forholdet er imidlertid dette, at det danske Socialdemokrati med større Ret end Venstre kan kalde sig et Folkeparti. For saa vidt man da vil forstaa dette Udtryk ud fra den Tilslutning, som Partierne har ude i Vælgerbefolkningen, er Forholdet dette, at Venstrepartiet er et ensidigt Parti i langt højere Grad, end det med Rette kan siges om Socialdemokratiet, hvilket Stemmetallet, Stemmeafgivningen i de forskellige Landsdele og i de forskellige Befolkningslag viser. Det viser sig, at medens Venstre kun raadede over et halvt Hundrede Tusind Vælgere i København og Købstæderne, raadede Socialdemokratiet, som fra første Færd har sin Rod i Købstæderne og København, over 130 000 Stemmer ude omkring i Landkommunerne. Jeg synes, der hører en vis Dristighed til, naar de ærede Medlemmer vil vrænge ad en Socialdemokrat,

fordi han udtaler, at vort Parti har udviklet sig til at blive et Folkeparti, naar Stemmeafgivningen paa en saadan Maade viser, at dette er Tilfældet.

Jeg fremdrog i Fjor den ensidige Sammensætning, som Skatteraadene i de forskellige Skatte kredse har faaet. Jeg nævnte, hvorledes Forholdet for en Skattekrede Vedkommende, som jeg særlig godt kender, og hvor en Trediedel af Indbyggerne er beskæftigede ved Handel, Haandværk og Industri, er dette, at alle 3 Skatteraademedlemmer der er udprægede Landbrugere, og jeg henstillede til den højtærede Finansminister, at dette Skatteraad, i Tilfælde af, at et af disse Skatteraademedlemmer traadte fra, maatte blive en Smule mere alsidig sammensat. Jeg skal indrømme, at den højtærede Finansminister har taget Hensyn dertil, idet der i alt Fald er udnævnt en Mand, som jeg mener bedre kan repræsentere den Trediedel af Befolkningen, jeg her nævnte. Jeg siger den højtærede Minister Tak, fordi han har taget dette Hensyn, og haaber, at den Linie ogsaa senere maa blive fulgt. Jeg udtaler dette Haab, fordi jeg er vidende om, at der kan blive Fare for, at vi ved Udnævnelsen af en Konsulent mister denne Mand, og at det saa kunde ske, at vi kom over i samme ensidige Spor igen.

Jeg vil dernæst fremsætte nogle Betragtninger om de vanskelige økonomiske Forhold, som Kommunerne efterhaanden er kommet ind i. Der er ved denne Finanslovbehandling blevet talt om, at nu var Regeringen ved at opnaa regnskabsmæssig Balance, og der har været tvistet en Del om Sandheden af denne Paastand. Nogen Bedring kan der maaske spores i den regnskabsmæssige Balance. Udgifterne er bragt betydeligt ned, Konjunkturerne, Tiden, har ført det med sig; men paa den anden Side har Regeringen ogsaa været meget energisk for at flytte Udgifter fra Staten over til Kommunerne. Det har været saadan, at adskillige ret svære Byrder er blevet væltet over paa Kommunerne, som i Forvejen er spændt haardt nok for endda. Denne Fremgangsmaade er blevet brugt for at frigøre Staten for adskillige Udgifter, og den er ogsaa i nogen Grad bragt til Anvendelse ved den sociale Lovgivning. Jeg minder om, at den Føringelse, der har fundet Sted af Arbejdsløshedsloven, har vi jo mærket